

Bortfeiler en Skibsfører uden at have betalt de skyldige Priskepenge, skal han, foruden at betale disse, endvidere erlægge dobbelt saa meget i Bøder.

Priskepengene afleveres strax af Lods'en til Bestyreren af Lodsferiets Kasse og deles, efter Fra drag af 4 pCt. til Pensionskassen og Udgifterne til Materialier, lige mellem Lodsolderman den eller Lodsformanden og de ved Lodsferiet ansatte Lodsfer, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at Forandring i den nugjældende Delingsmaade kan ind sættes til indtrædende Balance. Hvor det er vedkommende Lodsmedlemsmand paalagt at inkasere denne Afgift for Lodsferiet, imod for samme at gjøre Rigtighed, skal han deraf oppebære 4 pCt.

Den i Genhold til §§ 48 og 49 tilstaaede Betaling for Afmærkning deles, efter Fra drag af Udgifterne, paa samme Maade som Priskepengene, medmindre anderledes bestemmes af Ministeren.

§ 52.

Lodsferne skulle føre nøie Tilsyn med de i Farvandet udeliggende Mærker, og hvis noget af de dem underlagte Mærker skulde løsrive sig eller forgaa, skulle de snarest mulig afhjælpe Mangelen.

Hvis Nogen løsriver, tilintetgjør eller beskadiger Sømærker, uden at hans Forhold falder ind under den almindelige Straffelov, skal han, naar han strax underretter Lodsolderman den, Lodsformanden eller i Mangel af disse den vedkommende Lods derom, kun erstatte Skaden, men undlader han Anmeldelsen, skal han, selv om han kun har forvoldt Skaden af Uforsigtighed eller af Nødstilfælde, ikke blot erstatte Skaden, men derhos erlægge en Bøde lig Skadens firdobbelte Beløb.

6te Kapitel.

Om Lodsfernes Pensionering og om Solkassen.

§ 53.

Naar en Lods, der oppebærer $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Lodsfortjeneste i Genhold til § 44 eller Alderstillæg i Genhold til § 45, affædiges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Marsag, beholder han som Pension, saa længe han lever, den ene $\frac{1}{3}$ af den ham tillagte $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Fortjeneste eller Alderstillægget, som derfor saa længe ikke tilfalder den Lods, der ellers skulde have den højere Part eller Alderstillægget.

Naar en Lods, der er ansat ved et Lodsferi, hvor der ifølge Reglerne i §§ 44 og 45 hverken tildeles de ældste Lodsfer $1\frac{1}{2}$ Part af Lodsfortjenesten eller Alderstillæg, og som ikke henhører til de i Slutningen af § 45 ommeldte Lodsferier, affædiges, kan han, hvis han er pensionsberettiget efter § 54, af den tiltrædende Lods erholde en aarlig Pension efter Ministerens Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

En Lodsolderman, der affædiges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Marsag, erholder af sin Eftermands Andel i Lodsferiets Fortjeneste i Pension samme Beløb, som en affædiget Lods efter Foranstaaende vilde faae af Lodsfortjenesten; endvidere erholder han, saalænge han lever, af den af Staten til Understøttelse for Lodsferierne tilstaaede Sum, et Beløb af samme Størrelse, som han hidtil har oppebaaret.

Ved Sundlodsferierne forbliver det, indtil anderledes bestemmes af Ministeren, ved den nugjældende Ordning.